

بسم الله الرحمن الرحيم

کمپاین صلیبی دنمارک، برای ممنوعیت نقاب ادامه دارد

(ترجمه)

دولت دنمارک توانست تا به کمک احزاب سوسیال - دموکرات و دیگر احزاب، اکثریت آراء را در حمایت از طرح حکومت برای منع نقاب، به دست آورد و به این ترتیب سیاست‌های ظالمانه‌اش را مبنی بر محدود کردن حقوق مسلمانان در این کشور ادامه دهد. لذا اولین بحث در مورد این قانون در ۱۹ اپریل سال ۲۰۱۸م برگزار شد، که برعلاوه این گفتگوها یک تعداد مباحثه‌های عجیب و زشتی را مبنی بر تعیین نام این قانون و چگونگی تطبیق آن به همراه داشت، بعد از قوانینی که در خصوص امام‌ها و محدود کردن مکتب‌های اسلامی خصوصی، قانون منع نقاب نیز در سلسله این محدودیت‌ها بر علیه مسلمانان به تصویب رسید. به این ترتیب، قانون منع نقاب بخشی از دشمنی حکومت صلیبی دنمارک علیه اسلام و مسلمانان است، که به هدفی در حاشیه قرار دادن نظرات عامه با مفکوره‌های غلط و ترسیم یک چهره وحشتناک از اسلام و مسلمانان، ایجاد شده‌است. بناً این از تعداد حملات و اتهام‌هایی که مقامات سیاسی پیوسته به اسلام و مسلمانان وارد کرده‌اند، واضح و هویدا می‌شود.

هرچند قانون منع نقاب، سرشت و ارزش‌های لیبرالیسم را به صورت کاملاً واضح نشان می‌دهد؛ آن سرشت و ارزش‌های لیبرالی که از مسلمانان می‌خواهند تا در وفاداری‌شان نسبت به آنان قسم بخورند. با این وجود، سیاست‌مداران‌شان بر جنگ فرهنگی پافشاری می‌کنند، از این‌رو این سیاست‌مداران به عنوان هشدار بر احتمال نقص فرهنگ‌شان، تصمیم گرفتند تا یک رژیم پولیسی را ایجاد کنند، و زنان را بدون در نظر گرفتن خواست‌های شان وادار به پوشیدن لباس‌هایی نمایند که خودشان نمی‌خواهند. پس قانون فعلی، به بهانه "نظارت اجتماعی"، وادار کردن مردم را از پوشیدن لباس به یک روش معین منع می‌کند، در واقع این یک دروغ بزرگ است. برعلاوه این، کمیته نقاب که حکومت قبلی در سال ۲۰۰۹م آن را ایجاد کرد، به این نتیجه رسیدند، زنانی که در دنمارک

نقاب می‌پوشند، این کار را با رضایت و حتی حداکثر بدون موافقت والدین‌شان، انجام می‌دهند. بنابر این، دلایل قانع‌کننده‌یی نسبت به پوشیدن نقاب به شکل اجباری از سوی زنان وجود ندارد؛ اما حکومت صلیبی دنمارک به بهانه "نظارت اجتماعی" از نیروهایش استفاده می‌نماید تا زنان مسلمان را از پوشیدن لباس‌هایی که به خاطر دین‌شان به آن‌ها میل دارند، منع کند.

پس تنها دلیلی که به عقب این قانون "منع نقاب" وجود دارد، سیاست‌هایی است که نقاب را به عنوان یک سمبول اسلامی معرفی می‌نمایند. بنابر این، ایجاد این قانون بالای تمام جوامع اسلامی یک حمله را شکل می‌دهد؛ چنان‌چه که در قانون امام‌ها هویدا شد. این بود که سیاسیون بعد از عملی کردن قانون منع حجاب، مستقیماً برای یک قانون و یک ممنوعیت دیگر بسیج شدند؛ مثلاً: این که ادای نماز را در انستیتوت‌های تعلیمی، مکاتب اسلامی و یا هم حجاب را منع کردند، و حتی حزب مردم دنمارک طرحی را مبنی بر منع حجاب برای کارکنان در سکتورهای عامه و شاگران در مکاتب ارائه کردند، پیش از اینکه رنگ قلم در هنگام نوشتن قانون ممنوعیت منع حجاب، خشک شود.

پس ای مسلمانان!

کمپاین صلیبی دنمارک برای ممنوع ساختن، و با آماج قرار دادن اسلام و مسلمانان به راه افتاده‌است که با تمام اروپا هم مسیر می‌باشد. در واقع محاکم اروپایی (در فرانسه و بلجیم) نه تنها به رفع قانون منع نقاب راضی نشدند؛ بلکه آن را به عنوان یک قانون ضروری برشمردند!

محکمۀ حقوق بشر اروپا در سال ۲۰۱۷م، در مورد قانون منع حجاب در بلجیم، اعلام کرد که قانون منع نقاب در یک جامعۀ دموکراتیک به عنوان یک نیاز پنداشته می‌شود. در حالی که این چنین قوانین، کشورهای اروپایی را تشویق می‌کند تا حملات‌شان را از طریق وضع قوانین بر مشخصه‌های اسلامی بیشتر کنند.

نام‌گذاری قانون منع حجاب به عنوان "منع پوشیدن صورت" و قانون امام‌ها به "قانون واعظین"، به حقیقت پشت پرده این قوانین و مقاصد پنهان‌شان، مبنی بر این که آن قوانین علیه مسلمانان است، تغییر ایجاد نمی‌کند، هرچند این قوانین مخالف قانون اساسی و قوانین حقوق بشر باشد که آنان بدان افتخار می‌کنند. پیچ و تاب‌های قانونی و تغییر نام‌ها، چیزی را جز عدم اعتماد سیاست‌مداران به ارزش‌های آزادی لیبرال و قانون اساسی‌شان نشان نمی‌دهد. آنان دو رویی و نفاق‌شان را زمانی تبارز می‌دهند که از مسلمانان می‌خواهند تا به قوانین اساسی و ارزش‌های آزادی وفادار باشند، همان قانون اساسی را که خودشان آن را از بین می‌برند و همان ارزش‌های آزادی را که خود به دیوار می‌زنند.

پس ای مسلمانان، چنان‌چه الله سبحانه و تعالی به ما دستور داده تا جسم واحد باشیم که یکدیگر را حمایت می‌کنند. بدانید که تصمیم‌گیرنده‌گان در غرب با تکیه بر ممنوعیت‌ها، یکی بعد از دیگری، ناکامی و ترس‌شان را از این که اسلام به عنوان یک بخش بزرگی از جامعۀ غرب تبارز کند، نشان می‌دهند. آن‌ها اسلام را به تنهایی خودش یک تهدید تلقی می‌کنند و به همین دلیل نماینده‌گان‌شان را بر علیه مسلمانان تحریک می‌نمایند. بعد از این که تصمیم‌گیرنده‌گان غربی در جریان دهه‌ها کوشش از ذوب مسلمانان در جوامع‌شان، و قانع کردن آنان برای بیرون رفتن از خصوصیات اسلامی‌شان ناکام شدند، دیده می‌شود که چگونه راه

ممنوعیت و اجبار را اتخاذ می‌نمایند. پس این آماج گیری نشان‌دهنده سقوط فرهنگ غربی است که به عدم اعتماد بر اصل جوامع غربی منتج می‌شود؛ طوری که تصمیم گیرنده‌گان به صورت مداوم در حال تغییر ارزش‌ها و اساسات‌شان هستند.

بناءً به‌عنوان یک مسلمان، این وظیفه ما است تا از اصول سست و فریبنده آزادی غرب روی گشتانده و به اسلام خود چنگ بزنییم. ما باید قیام جوامع اسلامی را بخاطر رد قانون منع حجاب که علیه اسلام جریان دارد، متحد کنیم. ما به هیچ وجه نباید از هر گونه اقدام بزرگی که بخاطر هدف قرار دادن جامعه مسلمانان صورت می‌گیرد، متأثر شویم.

ما تمام مسلمانان جهان را و بخصوص سازمان‌های اسلامی، نماینده‌های مسلمان‌ها و مساجد را به حمل همه‌گونه اسلام و اظهار امتناع از قوانین ضد اسلام و جوامع اسلامی، به حزب‌التحریر دعوت می‌کنیم. برعلاوه، ما بر این که امکان ندارد با سیاست‌مدارانی یکجا شویم که جنگ علیه اسلام را به راه می‌اندازند موافقیم و به همین ترتیب، هیچ زمین مشترک و هیچ نقطه مشترک بین ما و آن‌ها وجود ندارد. از این رو اعتراض، رد و کار در برابر این سیاست وظیفه ماست. پس ای مسلمانان، به ارزش‌های صحیح خودتان و به قوانین شریعت بزرگ‌تان استوار باشید و مردم را با حکمت و دانایی به راه پروردگارتان دعوت کنید. چنان‌چه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يُنَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

[ابراهیم: ۱۷]

ترجمه: الله (سبحانه و تعالی) کسانی را که ایمان آورده‌اند، با گفتار ثابت (کلمه توحید) در زنده‌گی دنیا و آخرت پایدار (و ثابت قدم) می‌دارد، و ستم‌کاران را گمراه می‌کند، و الله (سبحانه و تعالی) هر چه بخواهد انجام می‌دهد.

حزب‌التحریر - اسکاندیناویا

۱۸ شعبان ۱۴۳۹ ه.ق

۴ می ۲۰۱۸ م